

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

ΠΡΩΤΟ ΤΜΗΜΑ

ΥΠΟΘΕΣΗ ΣΒΕΡΟΝΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ

ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

(Προσφυγή υπ' αριθμόν 44726/09)

ΑΠΟΦΑΣΗ

ΣΤΡΑΣΒΟΥΡΓΟ

16 ΙΟΥΛΙΟΥ 2015

Η απόφαση αυτή θα καταστεί οριστική.

Ενδέχεται να τύχει βελτιώσεων ως προς την μορφή

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

Μεταφραστική Υπηρεσία Υπουργείου Εξωτερικών, Αθήνα.

Service des Traductions du Ministère des Affaires Étrangères de la République Hellénique, Athènes.

Hellenic Republic, Ministry of Foreign Affairs, Translation Service, Athens.

Στην υπόθεση ΣΒΕΡΟΝΟΠΟΥΛΟΥ και άλλων κατά της Ελλάδος

Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (Πρώτο Τμήμα), συνεδριάζον σε τμήμα συντιθέμενο από τους δικαστές :

MirjanaLazarovaTrajkovska *Πρόεδρο,*

Λίνο - Αλέξανδρο Σισιλιανο

SkenijaTurkovic *Δικαστές και*

André Wampach *Γραμματέας Τμήματος*

Αφού διασκέφτηκε σε συμβούλιο την 23^η Ιουνίου 2015

Εκδίδει την ακόλουθη απόφαση, η οποία υιοθετήθηκε κατά την ημερομηνία αυτήν.

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

1.- Η υπόθεση εισήχθη δυνάμει της υπ' αριθμόν 44726/09 προσφυγής, την οποία κατέθεσαν κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας ογδόντα πέντε υπήκοοι αυτής, «οι προσφεύγοντες», οι οποίοι προσέφυγαν ενώπιον του Δικαστηρίου την 30^η Ιουλίου 2009 δυνάμει του άρθρου 34 της Συμβάσεως για την Προάσπιση των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και των Θεμελιωδών Ελευθεριών («η Σύμβαση»).

2.- Οι προσφεύγοντες εκπροσωπήθηκαν από τον Ν. ΦΡΑΓΚΑΚΗ, Δικηγόρο Αθηνών.

Η Ελληνική Κυβέρνηση («η Κυβέρνηση») εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιό της κ. Ι. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟ, Πάρεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους και την κα Μ. ΓΕΡΜΑΝΗ, Δικαστική Πληρεξουσία του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

3.- Την 29^η Μαΐου 2012, η προσφυγή κοινοποιήθηκε στην Κυβέρνηση.

ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ

A.- ΠΕΡΙΣΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΥΠΟΘΕΣΕΩΣ

4.- Η κατάσταση των προσφευγόντων αναφέρεται σε παράρτημα.

5.- Το 1962, το Ελληνικό Δημόσιο προέβη στην αποξήρανση της λίμνης Κάρλα στην περιοχή της Θεσσαλίας. Το Κράτος παρεχώρησε σε ορισμένους από τους προσφεύγοντες ή τους προκατόχους τους την χρήση μέρους της αποξηραμένης πεδιάδας χωρίς την υποχρέωση να καταβάλουν ενοίκιο. Έλαβαν από το Κράτος επιδότηση, ανάλογα με την εκχωρηθείσα εις έκαστον επιφάνεια. Επωφελούνται, επίσης, των εσόδων από την πώληση των προϊόντων τους.

6.- Το 2000, το Κράτος αποφάσισε την ανασύσταση της λίμνης Κάρλα για λόγους προστασίας του φυσικού περιβάλλοντος, ώστε να αποτραπεί η μείωση του επιπέδου του υδροφόρου ορίζοντα και η υποβάθμιση της ποιότητας των υδάτων. Ορισμένοι προσφεύγοντες ή οι προκάτοχοί τους όφειλαν να επιστρέψουν στο Κράτος την χρησιμότητα των προαναφερομένων εδαφών.

7.- Την 11^η Απριλίου 2001, οι προσφεύγοντες άσκησαν ενώπιον του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών αγωγή αποζημίωσης ζητώντας την αποζημίωσή τους, λόγω της παράλειψης του Κράτους να υιοθετήσει νόμο ή προεδρικό διάταγμα για την επανεγκατάστασή τους σε άλλη περιοχή παρόμοια με αυτή που τους προσφέρθηκε το 1962.

8.- Την 28^η Ιανουαρίου 2005, το Διοικητικό Πρωτοδικείο Αθηνών απέρριψε την αγωγή (απόφαση υπ' αριθμόν 637/2005).

9.- Την 23^η Μαΐου 2005, οι ενδιαφερόμενοι άσκησαν έφεση.

10.- Την 28^η Απριλίου 2006, το Διοικητικό Εφετείο Αθηνών απέρριψε την έφεση και επικύρωσε την υπ' αριθμόν 637/2005 απόφαση (απόφαση Εφετείου 1485/2006).

11.- Την 4^η Οκτωβρίου 2006, οι ενδιαφερόμενοι άσκησαν αίτηση αναιρέσεως.

12.- Την 15^η Δεκεμβρίου 2008, το Συμβούλιο της Επικρατείας απέρριψε την αίτηση αναιρέσεως και επικύρωσε την υπ' αριθμόν 1485/2006 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών (υπ' αριθμόν 3663/2008 απόφαση). Ειδικότερα, το Συμβούλιο της Επικρατείας έκρινε απαράδεκτη την αίτηση αναιρέσεως αναφορικά με ορισμένους προσφεύγοντες, λόγω του ότι δεν είχαν προσκομίσει εξουσιοδοτήσεις εκπροσώπησής τους. Οι εν λόγω προσφεύγοντες εμφανίζονται με τους αριθμούς 7, 8, 11, 13, 16, 18, 26, 27, 28, 29, 30, 32, 34, 40, 45, 47, 48, 60, 62, 63 και 83. Η εν λόγω απόφαση καθαρογράφηκε και επικυρώθηκε την 2^η Φεβρουαρίου 2009.

13.- Από την δικογραφία προκύπτει ότι τα ονόματα των προσφευγόντων υπ' αριθμ. 2, 6, 10, 14, 19, 20, 21, 22, 24, 33, 35, 41, 52, 53, 64, 68, 70 και 81 δεν αντιστοιχούν σε όνομα εμφανιζόμενο στις αποφάσεις των εσωτερικών δικαστηρίων σχετικά με την επίδικη διαδικασία. Εξ' άλλου, το όνομα του προσφεύγοντος υπ' αριθμόν 74 αναφέρεται μόνο στην υπ' αριθμόν 637/2005 απόφαση του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών.

B.- ΣΧΕΤΙΚΟ ΕΘΝΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΙΚΗ

14.- Ο υπ' αριθμόν 4055/2012 Νόμος με τίτλο «δίκαιη δίκη και εύλογη διάρκεια αυτής» τίθεται σε ισχύ την 2^η Απριλίου 2012. Τα άρθρα 53 έως 58 του προαναφερομένου νόμου εισάγουν καινούργια προσφυγή αποζημίωσης, η οποία

αποσκοπεί στην χορήγηση δίκαιης αποζημίωσης, λόγω αδικαιολόγητης παρατάσεως της διοικητικής διαδικασίας. Το άρθρο 55 παρ. 1 ορίζει :

«Η αίτηση ασκείται ανά βαθμό δικαιοδοσίας και εντός προθεσμίας έξι (6) μηνών από τη δημοσίευση της οριστικής απόφασης του δικαστηρίου, η οποία εκδόθηκε μετά από δίκη για την οποία ο αιτών παραπονείται ότι υπήρξε υπέρβαση της εύλογης διάρκειας αυτής (...).»

ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΝΟΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

I.- ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΝΑΦΕΡΘΕΙΣΑ ΠΑΡΑΒΙΑΣΗ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6 ΠΑΡ. 1 ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ

15.- Οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται ότι κατά την διάρκεια της διαδικασίας δεν τηρήθηκε η αρχή της «εύλογης προθεσμίας», όπως προβλέπεται από το άρθρο 6 παρ. 1 της Συμβάσεως, το οποίο έχει ως εξής :

«Παν πρόσωπον έχει δικαίωμα όπως η υπόθεσίς του δικασθή (...) εντός λογικής προθεσμίας, υπό δικαστηρίου (...), το οποίον θα αποφασίση (...) επί των αμφισβητήσεων επί των δικαιωμάτων και υποχρεώσεών του αστικής φύσεως (...).»

A.- ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΑΡΑΔΕΚΤΟΥ

1.- Ισχυρισμοί των διαδίκων

16.- Η Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι το παράπονο πρέπει να κηρυχθείαπαράδεκτόέναντι των υπ' αριθμ. 6, 7, 8, 10, 11, 14, 19, 20, 21, 24, 26, 27, 28, 29, 30, 32, 33, 34, 40, 41, 45, 47, 48, 52, 53, 60, 63, 64, 68, 70 και 83 προσφευγόντων. Σύμφωνα με αυτή, ορισμένοι προσφεύγοντες δεν δύνανται να θεωρηθούν θύματα της

ισχυριζομένης παραβίασεως, επειδή δεν συμμετείχαν για λογαριασμό τους στην διαδικασία ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων, το οποίο αποτελεί αντικείμενο της παρούσης προσφυγής και δεν έχουν την ιδιότητα των διαδίκων στην διαμάχη. Επί πλέον, η Κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι άλλοι προσφεύγοντες από τους προαναφερομένους δεν εμφανίσθηκαν ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας. Συνεπώς, σε ό,τι τους αφορά, η επίδικη διαδικασία έλαβε τέλος με την υπ' αριθμόν 1485/2006 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου κι η προσφυγή πρέπει, συνεπώς, να κηρυχθεί απαράδεκτη έναντί τους λόγω εκπρόθεσμης υποβολής.

17.- Επί πλέον η Κυβέρνηση επισημαίνει ότι σχετικά με τον υπ' αριθμόν 35 προσφεύγοντα το όνομά του δεν αντιστοιχεί σε κάποιο όνομα από αυτά που αναφέρονται στην υπ' αριθμόν 3663/2008 απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας. Τέλος, παρατηρεί ότι ο υπ' αριθμόν 58 προσφεύγων, δηλαδή ο Χρήστος ΜΑΝΟΓΛΟΥ, δεν συμμετείχε στην εσωτερική διαδικασία.

18.- Οι προσφεύγοντες, οι οποίοι δεν εμφανίσθηκαν για δικό τους λογαριασμό ενώπιον των εσωτερικών δικαστηρίων υποστηρίζουν ότι διαδέχθηκαν σε όλα τα δικαιώματα και υποχρεώσεις τους προκατόχους τους. Προσκομίζουν, σχετικώς, πιστοποιητικά θανάτου και πιστοποιητικά αστικής καταστάσεως των αποθανόντων.

19.- Σχετικά με τον υπ' αριθμόν 58 προσφεύγοντα, ο εκπρόσωπός του σημειώνει ότι πρόκειται, στην πραγματικότητα, για τον Εμμανουήλ ΜΑΝΩΛΟΓΛΟΥ, ήτοι το πρόσωπο που συμμετείχε στην επίδικη εσωτερική διαδικασία και ότι υπέγραψε την εξουσιοδότηση εκπροσώπησης ενώπιον του Δικαστηρίου. Τέλος σε ό,τι αφορά τους υπ' αριθμ.

35, 74 και 81 προσφεύγοντες, ο εκπρόσωπός τους επισημαίνει ότι λόγω του σημαντικού αριθμού των αρχικών διαδίκων ενώπιον των εσωτερικών δικαστηρίων, τα ονόματα των εν λόγω προσφευγόντων που αναφέρονται στις αποφάσεις των εν λόγω δικαστηρίων, είναι λανθασμένα, αλλά πρόκειται για τα ίδια πρόσωπα που προσέφυγαν στο Δικαστήριο.

2.- Η εκτίμηση του Δικαστηρίου

α) Σχετικά με τους υπ' αριθμ. 2, 6, 10, 14, 19, 20, 21, 22, 24, 33, 41, 52, 53, 64, 68 και 70 προσφεύγοντες

20.- Το Δικαστήριο υπογραμμίζει ότι οι υπ' αριθμ. 2, 6, 10, 14, 19, 20, 21, 22, 24, 33, 41, 52, 53, 64 και 68 προκάτοχοι απεβίωσαν κατά την διάρκεια της εσωτερικής διαδικασίας και πριν την άσκηση της παρούσης προσφυγής. Σχετικά με τον προκάτοχο της υπ' αριθμ. 70 προσφεύγουσας, από την δικογραφία προκύπτει ότι απεβίωσε μετά το τέλος της εσωτερικής διαδικασίας και πριν την άσκηση της παρούσης προσφυγής. Το Δικαστήριο σημειώνει ότι με εξαίρεση του υπ' αριθμ. 33 προσφεύγοντος, οι προαναφερόμενοι προσφεύγοντες προσκομίζουν πιστοποιητικά θανάτου των οικείων τους αποθανόντων και πιστοποιητικά αστικής καταστάσεως αυτών. Από τις εσωτερικές δικαστικές αποφάσεις δεν προκύπτει ότι οι προαναφερόμενοι προσφεύγοντες παρενέβησαν στην διαδικασία μετά των θάνατο των δικαιοπαρόχων τους, έτσι ώστε να μην θεωρούνται διάδικοι στην αντιδικία, αν και κληρονόμοι. (βλ. *Γεωργία ΜΑΚΡΗ και άλλοι κατά της Ελλάδος* (αποφ) αρ. 5977/03, 24 Μαρτίου 2005).

21.- Υπό αυτές τις συνθήκες, το Δικαστήριο εκτιμά ότι οι προσφεύγοντες δεν εθίχθησαν από την επίδικη διαδικασία και ότι δεν υπέστησαν κάποια παραβίαση των

δικαιωμάτων τους, που εγγυώνται από τη Συνθήκη, λόγω της διάρκειάς της διαδικασίας (βλ. *ΦΟΥΝΤΗΣ και άλλοι κατά της Ελλάδος*, υπ' αριθμ. 40049/08 παρ. 19, 3 Φεβρουαρίου 2011, *a contrario*, *SADIKAMET και άλλοι κατά της Ελλάδος*, υπ' αριθμ. 63756/01 παρ. 18, 3 Φεβρουαρίου 2005).

22.- Εξ' άλλου, το Δικαστήριο σημειώνει ότι ο προκάτοχος της προσφευγούσης υπ' αριθμ. 70 υπήρξε άμεσο θύμα της ισχυριζομένης παραβίασεως του άρθρου 7 παρ. 1 της Συμβάσεως και απεβίωσε πριν την άσκηση προσφυγής στο Δικαστήριο (*SANLESSANLES κατά Ισπανίας* (αποφ) υπ' αριθμ. 48335/99, ΕΔΔΑ 2000 – XI). Θεωρεί ότι, στο μέτρο που το προβλεπόμενο δυνάμει του άρθρου 6 παρ. 1 δικαίωμα δεν είναι μεταβιβάσιμο, η προαναφερομένη προσφεύγουσα δεν δύναται να ισχυρισθεί την προβλεπομένη από το άρθρον 34 της Συμβάσεως ιδιότητα του θύματος, καθ' όσον δεν θίχθηκε προσωπικώς από την ισχυριζομένη παραβίαση (βλ. *AIZPURUAORTIZ και άλλοι κατά Ισπανίας*, υπ' αριθμ. 42430/05, παρ. 29 και 30, 2 Φεβρουαρίου 2010, *FAIRFIELD και άλλοι κατά Ηνωμένου Βασιλείου*, (αποφ.) υπ' αριθμ. 24790/04, 8 Μαρτίου 2005).

23.- Προκύπτει ότι το παράπονο των υπ' αριθμ. 2, 6, 10, 14, 19, 20, 21, 22, 24, 33, 41, 52, 53, 64, 68 και 70 προσφευγόντων είναι ασυμβίβαστο *ratione personae* με τις διατάξεις της Συμβάσεως, σύμφωνα με το άρθρο 35 παρ.3^α και πρέπει να απορριφθεί κατ' εφαρμογή του άρθρου 35 παρ.4.

β) Σχετικά με τους υπ' αριθμ. 35, 74 και 81 προσφεύγοντες

24.- Από την δικογραφία προκύπτει ότι τα ονόματα των υπ' αριθμ. 35, 74 και 81 προσφευγόντων δεν

αντιστοιχούν σε όνομα εμφανιζόμενο στις αποφάσεις των εσωτερικών δικαστηρίων σχετικά με την επίδικη διαδικασία.

25.- Συνεπώς, το Δικαστήριο εκτιμά ότι οι εν λόγω προσφεύγοντες δεν δύνανται να ισχυρισθούν ότι είναι θύματα της ισχυριζόμενης παραβίασεως της Συμβάσεως. Προκύπτει ότι το παράπονο ως διατυπώθηκε από τους υπ' αριθμ. 35 και 81 προσφεύγοντες είναι ασυμβίβαστο *ratione personae* με τις διατάξεις της Συμβάσεως, σύμφωνα με το άρθρο 35 παρ.3^α και πρέπει να απορριφθεί κατ' εφαρμογή του άρθρου 35 παρ.4.

26.- Το Δικαστήριο σημειώνει ότι το όνομα του υπ' αριθμ. 74 προσφεύγοντος αναφέρεται μόνο στην υπ' αριθμ. 637/2005 απόφαση του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών. Δεδομένου ό,τι προηγείται, το Δικαστήριο εκτιμά ότι η εσωτερική απόφαση που επιλύει οριστικώς την αντιδικία με τον προσφεύγοντα, είναι η υπ' αριθμόν 637/2005 απόφαση του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών, η οποία εκδόθηκε την 28^η Ιανουαρίου 2005, ήτοι πλέον των έξι μηνών προ της 30^{ης} Ιουλίου 2009, ημερομηνία κατάθεσης της προσφυγής. Προκύπτει ότι αναφορικά με τον υπ' αριθμόν 74 προσφεύγοντα, η αγωγή πρέπει να κηρυχθεί απαράδεκτη ως εκπροθέσμως ασκηθείσα, κατ' εφαρμογή του άρθρου 35 παρ. 1 και 4 της Συμβάσεως.

γ) Σχετικά με τους υπ' αριθμ. 7, 8, 11, 13, 16, 18, 26, 27, 28, 29, 30, 32, 34, 40, 45, 47, 48, 60, 62, 63 και 83 προσφεύγοντες

27.- Το Δικαστήριο σημειώνει ότι στην υπ' αριθμόν 3663/2008 απόφασή του, το Συμβούλιο της Επικρατείας έκρινε την προσφυγή των εν λόγω προσφευγόντων

απαράδεκτη, λόγω του ότι δεν είχαν δώσει εξουσιοδότηση στους εκπροσώπους τους.

28.- Λαμβάνοντας υπ' όψιν το γεγονός ότι η προσφυγή, η οποία κατατέθηκε από τους προσφεύγοντες ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας ήταν εμφανώς καταδικασμένη σε αποτυχία, λόγω της μη τήρησης από αυτούς διατυπώσεως προβλεπομένης από το εσωτερικό δίκαιο, το Δικαστήριο εκτιμά ότι η εσωτερική απόφαση που επιλύει οριστικώς την αντιδικία που τους αφορά, είναι η υπ' αριθμόν 1485/2006 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, η οποία εκδόθηκε την 28^η Απριλίου 2006, ήτοι πλέον των έξι μηνών προ της 30^{ης} Ιουλίου 2009, ημερομηνία κατάθεσης της προσφυγής. (βλ. *DAVILLA – GLIATI* και *άλλοι κατά της Ελλάδος*, (αποφ) υπ' αριθμ. 1182/10, παρ. 18, 1^η Οκτωβρίου 2013, *ΠΑΤΕΛΑΚΗ – ΜΟΣΧΟΥ* και *άλλοι κατά της Ελλάδος* (αποφ.) υπ' αριθμ. 63262/09, παρ. 20, 1^η Οκτωβρίου 2013).

29.- Λαμβάνοντας υπ' όψιν ό,τι προηγείται, το Δικαστήριο κηρύσσει την αγωγή απαράδεκτη έναντι των υπ' αριθμ. 7, 8, 11, 13, 16, 18, 26, 27, 28, 29, 30, 32, 34, 40, 45, 47, 48, 60, 62, 63, και 83 ως εκπροθέσμως ασκηθείσης, κατ' εφαρμογή του άρθρου 35 παρ. 1 και 4 της Συμβάσεως.

δ) Σχετικά με τους υπολοίπους προσφεύγοντες.

30.- Σχετικά με τον υπ' αριθμόν 58 προσφεύγοντα, Εμμανουήλ ΜΑΝΟΛΟΓΟΥ, από την δικογραφία προκύπτει ότι αναφέρεται με το όνομα αυτό σε όλες τις σχετικές αποφάσεις των εθνικών δικαστηρίων. Σχετικά με ό,τι προηγείται, το Δικαστήριο απορρίπτει την ένσταση της Κυβέρνησης για τον εν λόγω προσφεύγοντα. Επί πλέον το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι το παράπονο που διατυπώθηκε από

τον εν λόγω προσφεύγοντα, καθώς και από αυτούς που αναφέρονται υπ' αριθμ. 1, 3, 4, 5, 9, 12, 15, 17, 23, 25, 31, 36 – 39, 42 – 44, 46, 49 – 51, 54 – 57, 59, 61, 65 – 67, 69, 71 – 73, 75 – 80, 82, 84 και 85 δεν είναι εμφανώς αβάσιμος δυνάμει του άρθρου 35 παρ. 3^α) της Συμβάσεως. Επισημαίνει, εξ' άλλου, ότι δεν προσκρούει σε κανένα λόγο απαραδέκτου. Πρέπει, συνεπώς, να κηρυχθεί παραδεκτή.

B.- ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΥΣΙΑΣ

1.- Περίοδος που πρέπει να ληφθεί υπ' όψιν

31.- Η περίοδος που πρέπει να ληφθεί υπ' όψιν ξεκίνησε την 11^η Απριλίου 2001, ημερομηνία προσφυγής ενώπιον του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών και ολοκληρώθηκε την 2^α Φεβρουαρίου 2009, ημερομηνία κατά την οποία η υπ' αριθμόν 3663/2008 απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας καθαρογράφηκε και επικυρώθηκε. Διήρκησε, συνεπώς, επτά έτη και δέκα μήνες περίπου και για τους τρεις βαθμούς δικαιοδοσίας.

2.- Λογική διάρκεια της διαδικασίας

32.- Το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι ο εύλογος χαρακτήρας της διάρκειας της διαδικασίας εκτιμάται συμφώνως προς τις περιστάσεις της υποθέσεως και σχετικά με τα προβλεπόμενα από την νομολογία του Δικαστηρίου κριτήρια, ειδικότερα την πολυπλοκότητα της υποθέσεως, την συμπεριφορά του προσφεύγοντος και των αρμοδίων αρχών, καθώς και το αντικείμενο της διαμάχης για τους εμπλεκομένους (βλ. μεταξύ πολλών άλλων Βασίλειος ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ και άλλοι κατά της Ελλάδος, αρ. 50973/08, 21 Δεκεμβρίου 2010).

33.- Το Δικαστήριο αντιμετώπισε κατ' επανάληψιν υποθέσεις με ζητήματα παρόμοια με αυτά της εν λόγω υποθέσεως και διαπίστωσε παράβαση του άρθρου 6 παρ. 1 της Συμβάσεως (βλ. προαναφερόμενη *Βασίλειος ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ και άλλοι*).

34.- Αφού εξέτασε όλα τα στοιχεία που του υποβλήθηκαν, το Δικαστήριο εκτιμά ότι η Κυβέρνηση δεν εξέθεσε ούτε γεγονός ούτε ισχυρισμό ώστε να οδηγήσει στην περίπτωση αυτή σε διαφορετικό συμπέρασμα. Θεωρεί ότι η παρούσα υπόθεση δεν παρουσιάζει ιδιαίτερη δυσκολία. Επί πλέον το Δικαστήριο δεν θεωρεί την επιμήκυνση της διαδικασίας καταλογιστέα στην συμπεριφορά των προσφευγόντων. Λαμβάνοντας υπ' όψιν την σχετική νομολογία, θεωρεί ότι στην περίπτωση αυτή η διάρκεια της επίδικης διαδικασίας υπήρξε υπερβολική και δεν πληρούσε την απαίτηση της «λογικής προθεσμίας».

35.- Ως εκ τούτου, υφίσταται παραβίαση του άρθρου 6 παρ. 1 σχετικά με την διάρκεια της διαδικασίας έναντι των υπ' αριθμ. 1, 3, 4, 5, 9, 12, 15, 17, 23, 25, 31, 36 – 39, 42 – 44, 46, 49 – 51, 54 – 59, 61, 65 – 67, 69, 71 – 73, 75 – 80, 82, 84 και 85 προσφευγόντων.

II.- ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΝΑΦΕΡΘΕΙΣΑ ΠΑΡΑΒΙΑΣΗ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 13 ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΕΩΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΕΡΒΟΛΙΚΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ.

36.- Οι προσφεύγοντες παραπονούνται επίσης για το γεγονός ότι στην Ελλάδα δεν υφίσταται πραγματική προσφυγή για να παραπονεθεί κάποιος για την υπερβολική διάρκεια της διαδικασίας. Επικαλούνται το άρθρο 13 της Συμβάσεως, το οποίο ορίζει ως ακολούθως :

«Παν πρόσωπον του οποίου τα αναγνωριζόμενα εν τη (...) Συμβάσει δικαιώματα και ελευθερίαι παρεβιάσθησαν, έχει το δικαίωμα πραγματικής προσφυγής ενώπιον εθνικής αρχής, έστω και εάν η παραβίασις διεπράχθη υπό προσώπων ενεργούντων εν τη εκτελέσει των δημοσίων καθηκόντων τους».

A.- Επί του παραδεκτού

37.- Το Δικαστήριο εκτιμά ότι το βασιζόμενο στο άρθρο 13 παράπονο συνδέεται στενά με αυτό που διατυπώθηκε με βάση το άρθρο 6 παρ. 1 της Συμβάσεως, έτσι ώστε πρέπει να έχει την ίδια αντιμετώπιση (βλ. *PALAU – MARTINEZ κατά της Γαλλίας*, (αποφ) υπ' αριθμ. 64927/01, 4 Μαρτίου 2003). Με βάση τις εκτιμήσεις επί του παραδεκτού σχετικά με το παράπονο αναφορικά με την διάρκεια της διαδικασίας, το παράπονο το οποίο βασίζεται στην απουσία πραγματικής προσφυγής πρέπει να κηρυχθεί απαράδεκτο για τους υπ' αριθμ. 2, 6, 7, 8, 10, 11, 13, 14, 16, 18, 19, 20, 21, 22, 24, 26, 27, 28, 29, 30, 32, 33, 34, 35, 40, 41, 45, 47, 48, 52, 53, 60, 62, 64, 68, 70, 74, 81 και 83 προσφεύγοντες.

38.- Επί πλέον, το Δικαστήριο αναφέρει ότι το παράπονο των υπ' αριθμ. 1, 3, 4, 5, 9, 12, 15, 17, 23, 25, 31, 36 – 39, 42 – 44, 46, 49 – 51, 54 – 59, 61, 65 – 67, 69, 71 – 73, 75 – 80, 82, 84 και 85 προσφευγόντων δεν είναι εμφανώς αβάσιμο δυνάμει του άρθρου 35 παρ. 3^ατης Συμβάσεως. Συνεπώς, δεν αντιτίθεται σε άλλο λόγο μη παραδεκτού. Πρέπει, επομένως, να κηρυχθεί παραδεκτό.

B.- Επί της ουσίας

39.- Το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι το άρθρο 13 εγγυάται πραγματική προσφυγή ενώπιον εθνικού δικαστηρίου που να επιτρέπει την προβολή παραπόνων για μη τήρηση της

υποχρέωσης, η οποία επιβάλλεται από το άρθρο 6 παρ. 1, ήτοι να εξετασθούν οι υποθέσεις εντός ευλόγου προθεσμίας (βλ. *KUDLA κατά Πολωνίας* [GC], υπ' αριθμόν 30210/06, παρ. 156, ΕΔΔΑ 2000-XI).

40.- Εξάλλου, το Δικαστήριο είχε ήδη την ευκαιρία να διαπιστώσει ότι η ελληνική έννομη τάξη δεν προσέφερε στους ενδιαφερομένους πραγματική προσφυγή δυνάμει του άρθρου 13 της Συμβάσεως, που να τους επιτρέπει να παραπονεθούν για την διάρκεια της διαδικασίας (βλ. *Βασίλειος ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ και άλλοι κατά της Ελλάδος*, προαναφερομένη, παρ. 33 - 35).

41.- Το Δικαστήριο αναφέρει ότι την 12^η Μαρτίου 2012 δημοσιεύθηκε ο υπ' αριθμόν 4055/2012 νόμος, ο οποίος αφορά την ισότητα και την λογική διάρκεια της νομικής διαδικασίας, ο οποίος τέθηκε εν ισχύ την 2^η Απριλίου 2012. Δυνάμει των άρθρων 53 επ. του προαναφερομένου νόμου, προβλέπεται νέα προσφυγή που επιτρέπει στους ενδιαφερομένους να παραπονεθούν για την διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας ενώπιον κάθε βαθμίδος εντός προθεσμίας έξι μηνών από την ημερομηνία δημοσίευσής της σχετικής αποφάσεως (βλ. προαναφερομένη παράγραφος 14). Εντούτοις το Δικαστήριο παρατηρεί ότι ο εν λόγω νόμος δεν έχει αναδρομική ισχύ. Συνεπώς, δεν προβλέπει παρόμοια προσφυγή για υποθέσεις, οι οποίες έχουν ήδη ολοκληρωθεί έξι μήνες πριν να τεθεί σε ισχύ.

42.- Στην περίπτωση αυτή, η υπ' αριθμόν 3663/2008 απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας δημοσιεύθηκε την 15^η Δεκεμβρίου 2008, ήτοι περισσότερο από έξι μήνες πριν να τεθεί σε ισχύ ο υπ' αριθμόν 4055/2012 νόμος. Έκτοτε, το Δικαστήριο εκτιμά ότι υπάρχει παραβίαση

του άρθρου 13 της Συμβάσεως έναντι των υπ' αριθμ. 1, 3, 4, 5, 9, 12, 15, 17, 23, 25, 31, 36 – 39, 42 – 44, 46, 49 – 51, 54 – 59, 61, 65 – 67, 69, 71 – 73, 75 – 80, 82, 84 και 85 προσφευγόντων, λόγω απουσίας στο εθνικό δίκαιο, κατά την εποχή των γεγονότων, προσφυγής, η οποία θα επέτρεπε στους προσφεύγοντες να ασκήσουν το δικαίωμά τους να εξετασθεί η υπόθεσή τους εντός λογικής προθεσμίας δυνάμει του άρθρου 6 παρ. 1 της Συμβάσεως

Λαμβάνοντας υπ' όψιν ό,τι προαναφέρεται, το Δικαστήριο εκτιμά ότι υπάρχει παραβίαση του άρθρου 13 της Συμβάσεως λόγω της απουσίας στο εθνικό δίκαιο, κατά την εποχή των γεγονότων, προσφυγής, η οποία θα επέτρεπε στους προσφεύγοντες να διεκδικήσουν την άσκηση του δικαιώματός τους να εξετασθεί η υπόθεσή τους εντός λογικής προθεσμίας δυνάμει του άρθρου 6 παρ. 1 της Συμβάσεως.

III.- ΩΣ ΠΡΟΣ ΑΛΛΕΣ ΑΝΑΦΕΡΘΕΙΣΕΣ ΠΑΡΑΒΙΑΣΕΙΣ

43.- Επικαλούμενοι το άρθρο 6 παρ. 1 της Συμβάσεως, οι προσφεύγοντες παραπονούνται για το άδικο της διαδικασίας ενώπιον των εθνικών δικαστικών. Επικαλούμενοι το άρθρο 1 του Πρωτοκόλλου 1, μεμονομένως και εν σε συνδυασμό με το άρθρο 14 της Συμβάσεως, παραπονούνται για την απόρριψη της αγωγής τους περί αποζημιώσεως από τα εθνικά δικαστήρια.

44.- Λαμβάνοντας υπ' όψιν το σύνολο των στοιχείων που έχει στην κατοχή του και στο μέτρο που είναι αρμόδιο να γνωρίζει τους διαπωθέντες ισχυρισμούς, το Δικαστήριο δεν έκρινε ότι επήλθε παραβίαση των επικαλουμένων από τους προσφεύγοντες άρθρων.

45.- Προκύπτει, συνεπώς, ότι το μέρος αυτό της αγωγής είναι εμφανώς αβάσιμο και πρέπει να απορριφθεί κατ' εφαρμογή του άρθρου 35 παρ.3^α και 4 της Συμβάσεως.

IV.- ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 41 ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΕΩΣ.

46.- Δυνάμει του άρθρου 41 της Συμβάσεως
«Εάν το Δικαστήριο κρίνει ότι υπήρξε παραβίαση της Σύμβασης ή των Πρωτοκόλλων της, και αν το εσωτερικό δίκαιο του Υψηλού Συμβαλλόμενου Μέρους δεν επιτρέπει παρά μόνο ατελή εξάλειψη των συνεπειών της παραβίασης αυτής, το Δικαστήριο χορηγεί, εφόσον είναι αναγκαίο, στον παθόντα δίκαιη ικανοποίηση».

A.- ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΗ

47.- Οι προσφεύγοντες απαιτούν έκαστος το ποσό των 313,20 € ως υλική αποζημίωση και 10.000 € ως ηθική αποζημίωση για την ζημία, την οποία υπέστησαν.

48.- Η Κυβέρνηση αμφισβητεί τις απατήσεις αυτές. Καλεί το Δικαστήριο να απορρίψει τα αιτήματα υλικής και ηθικής αποζημίωσης και δηλώνει ότι σε κάθε περίπτωση, μόνη η διαπίστωση της παραβίασης θα αποτελούσε επαρκή δίκαιη ικανοποίηση.

49.- Το Δικαστήριο δεν αντιλαμβάνεται σχέση αιτιότητας μεταξύ της διαπιστωθείσης παραβιάσεως και την ισχυριζομένης υλικής ζημίας και απορρίπτει το αίτημα αυτό. Αντιθέτως, εκτιμά ότι πρέπει να επιδικασθεί στους προσφεύγοντες ποσό ως ηθική αποζημίωση για την ζημία την οποία υπέστησαν. Λαμβάνοντας υπ' όψιν τον αριθμό των προσφευγόντων, τη φύση των διαπιστωμένων παραβιάσεων καθώς και την ανάγκη καθορισμού ποσών, έτσι ώστε το

συνολικό ποσό να ταιριάζει με την νομολογία του στο θέμα αυτό και να είναι εύλογο λόγω του διακυβεύματος της διαδικασίας (ΑΡΒΑΝΙΤΗ – ΡΟΜΠΙΟΤΗ και άλλοι κατά της Ελλάδος [GC], υπ' αριθμ. 27278/03 παρ. 36, 15 Φεβρουαρίου 2008), το Δικαστήριο επιδικάζει σχετικώς 2.000 € σε έκαστο των υπ' αριθμ. 1, 3, 4, 5, 9, 12, 15, 17, 23, 25, 31, 36 – 39, 42 – 44, 46, 49 – 51, 54 – 59, 61, 65 – 67, 69, 71 – 73, 75 – 80, 82, 84 και 85 προσφευγόντων

Β.- ΕΞΟΔΑ ΚΑΙ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΔΑΠΑΝΗ

50.- Οι προσφεύγοντες δεν διατύπωσαν αίτημα σχετικά με τα έξοδα και δικαστική δαπάνη. Η Κυβέρνηση καλεί το Δικαστήριο να μην επιδικάσει σχετικό ποσό.

Λαμβάνοντας υπ' όψιν το γεγονός ότι οι προσφεύγοντες δεν διατύπωσαν αίτημα για έξοδα και δικαστική δαπάνη, το Δικαστήριο εκτιμά ότι δεν υφίσταται λόγος να τους επιδικάσει σχετικό ποσό.

Γ.- ΤΟΚΟΙ ΥΠΕΡΗΜΕΡΙΑΣ

51.- Το Δικαστήριο κρίνει κατάλληλο να βασίσει τα επιτόκια των τόκων υπερημερίας στο οριακό επιτόκιο δανεισμού της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, αυξημένο κατά τρεις ποσοστιαίες μονάδες.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΟΜΟΦΩΝΩΣ

1. *Κηρύττει* την προσφυγή παραδεκτή αναφορικά με το παράπονο που αφορά την διάρκεια της διαδικασίας και την απουσία πραγματικής προσφυγής στο θέμα αυτό έναντι των υπ' αριθμ. 1, 3, 4, 5, 9, 12, 15, 17, 23, 25, 31,

36 – 39, 42 – 44, 46, 49 – 51, 54 – 59, 61, 65 – 67, 69, 71 – 73, 75 – 80, 82, 84 και 85 προσφευγόντων και απαράδεκτη για το επί πλέον.

2. Αποφαίνεται ότι υφίσταται παραβίαση του άρθρου 6 § 1 της Συμβάσεως

3. Αποφαίνεται ότι υφίσταται παραβίαση του άρθρου 13 της Συμβάσεως

4. Αποφαίνεται ότι

➤ το εναγόμενο Κράτος πρέπει να καταβάλει σε έκαστο των υπ' αριθμ. 1, 3, 4, 5, 9, 12, 15, 17, 23, 25, 31, 36 – 39, 42 – 44, 46, 49 – 51, 54 – 59, 61, 65 – 67, 69, 71 – 73, 75 – 80, 82, 84 και 85 προσφευγόντων και σε διάστημα τριών μηνών, τα ακόλουθα ποσά

• € 2.000 (δύο χιλιάδες ευρώ) πλέον των φόρων επί του ποσού αυτού, για ηθική βλάβη

➤ από την λήξη της εν λόγω προθεσμίας και μέχρι την καταβολή, το ποσό αυτό θα αυξηθεί με απλό επιτόκιο ίσο με το οριακό επιτόκιο δανεισμού της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, που εφαρμόζεται κατά την περίοδο αυτή, αυξημένο κατά τρεις ποσοστιαίες μονάδες.

5. Απορρίπτει την αίτηση δίκαιης ικανοποίησης για το επιπλέον.

Συνετάγηστα γαλλικά, μετά κοινοποιήθηκε εγγράφως την 16^η Ιουλίου 2015 σε εφαρμογή του άρθρου 77 §§ 2 και 3 του Κανονισμού.

André WAMPACHMirjanaLazarovaTrajkovska

Αναπληρωτής Γραμματέας

Πρόεδρος

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

A/A	Όνοματεπώνυμο	Έτος γέννησης
1.	Γεώργιος ΣΒΕΡΟΝΟΠΟΥΛΟΣ	1956
2.	Νικόλαος ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ	1955
3.	Γεώργιος ΣΑΛΑΓΑΣ	1945
4.	Αθανάσιος ΔΟΥΚΑΝΤΗΣ	1934
5.	Γεώργιος ΠΡΑΣΣΑΣ	1952
6.	Μαρία ΤΖΕΒΕΛΕΚΗ	1954
7.	Βάιος ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ	1934
8.	Κωνσταντίνος ΣΒΕΡΟΝΟΠΟΥΛΟΣ	1930
9.	Κωνσταντίνος ΚΑΡΑΜΠΕΡΗΣ	1933
10.	Αλέξανδρος ΚΑΡΑΠΛΙΑΓΚΟΣ	1958
11.	Ιωάννης ΜΟΣΧΟΒΑΚΗΣ	1930
12.	Μαρία ΔΑΦΟΥ	1951
13.	Δημήτριος ΠΛΙΑΚΑΣ	1955
14.	Δήμος ΠΡΑΣΣΑΣ	1927
15.	Ρήγας ΣΑΝΙΔΑΣ	1963
16.	Θωμάς ΚΟΥΤΣΙΑΡΗΣ	1921
17.	Χαράλαμπος ΤΣΑΓΚΑΛΙΩΤΗΣ	1957
18.	Απόστολος ΓΟΔΙΣΟΠΟΥΛΟΣ	1922
19.	Γεώργιος ΓΟΥΡΝΑΡΗΣ	1946
20.	Περιστέρα ΖΑΡΡΑ	1943
21.	Απόστολος ΣΑΝΙΔΑΣ	1957
22.	Ευάγγελος ΣΒΕΡΟΝΟΠΟΥΛΟΣ	1954
23.	Γαρύφαλλος ΣΒΕΡΟΝΟΠΟΥΛΟΣ	1956
24.	Γεώργιος ΛΕΜΟΝΟΠΟΥΛΟΣ	1968
25.	Εμμανουήλ ΛΟΥΦΟΠΟΥΛΟΣ	1929
26.	Απόστολος ΠΑΛΑΒΑΚΗΣ	1947
27.	Ζήσης ΠΑΛΑΒΑΚΗΣ	1967
28.	Ευαγγελία ΠΑΝΤΑΖΗ	1929

Μεταφραστική Υπηρεσία Υπουργείου Εξωτερικών, Αθήνα.

Service des Traductions du Ministère des Affaires Étrangères de la
République Hellénique, Athènes.

Hellenic Republic, Ministry of Foreign Affairs, Translation Service, Athens.

29.	Αλίκη ΚΑΡΑΠΛΙΑΓΚΟΥ	1929
30.	Χρήστος ΓΙΑΝΝΟΥΧΟΣ	1945
31.	Αθανάσιος ΔΕΛΟΠΟΥΛΟΣ	1936
32.	Μαρία ΜΥΤΙΚΑ	1935
33.	Βασίλειος ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ	1969
34.	Ιωάννης ΚΑΡΑΤΖΙΩΛΗΣ	1950
35.	Χρήστος ΔΩΔΗΣ	1973
36.	Νικόλαος ΘΕΟΧΑΡΙΔΗΣ	1951
37.	Ιωάννης ΜΠΙΛΗΣ	1941
38.	Μαρία ΒΕΡΓΟΥ	1936
39.	Βικτώρια ΚΑΡΑΙΣΚΟΥ	1935
40.	Αμαλία ΠΑΠΑΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ	1937
41.	Βασίλειος ΣΤΕΦΑΝΟΥΛΗΣ	1949
42.	Κωνσταντίνος ΤΣΑΛΟΥΧΑΣ	1932
43.	Αθανάσιος ΓΑΒΑΡΔΙΝΑΣ	1925
44.	Δήμος ΚΟΥΡΛΟΣ	1945
45.	Δημήτριος ΜΑΚΡΗΣ	1956
46.	Ζωή ΜΩΡΑΙΤΗ	1936
47.	Αγγελική ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ	1931
48.	Απόστολος ΠΟΡΠΟΔΑΣ	1944
49.	Ανθούλα ΤΑΣΙΟΥ	1942
50.	Αντώνιος ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ	1941
51.	Απόστολος ΚΑΠΑΤΣΕΛΟΣ	1957
52.	Δημήτριος ΑΡΓΥΡΟΥΔΗΣ	1956
53.	Μαρία ΓΑΛΑΝΗ	1959
54.	Απόστολος ΓΙΑΤΣΟΣ	1970
55.	Βασίλειος ΘΕΟΧΑΡΗΣ	1960
56.	Πασχάλης ΚΑΚΑΖΙΑΝΗΣ	1932
57.	Ευανθία ΚΑΡΑΒΑΡΑ	1936
58.	Εμμανουήλ ΜΑΝΩΛΟΓΟΥ	1951

59.	Παρασκευάς ΜΠΕΝΑΚΗΣ	1930
60.	Παναγιώτης ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ	1966
61.	Περσεφόνη ΡΟΜΦΑΙΑ	1932
62.	Κωνσταντίνος ΣΕΚΛΙΩΤΗΣ	1938
63.	Χριστόφορος ΣΙΑΚΑΣ	1921
64.	Αναστασία ΜΠΑΛΚΟΥΡΑΝΙΔΟΥ	1947
65.	Χρήστος ΙΒΑΝΟΥΔΗΣ	1969
66.	Δήμητρα ΓΚΡΑΤΣΟΥΝΑ	1926
67.	Αναστασία ΠΑΠΑΔΗΜΑ	1929
68.	Φρειδερίκη ΠΡΙΝΤΖΙΟΥ	1947
69.	Βασίλειος ΚΩΝΣΤΑΝΤΑΡΟΥΔΗΣ	1945
70.	Όλγα ΛΙΑΚΑ	1943
71.	Μαρία ΧΑΒΟΥΣΟΥΔΗ	1932
72.	Σιδέρης ΓΚΟΥΓΚΟΥΔΗΣ	1931
73.	Δημήτριος ΑΓΡΑΦΙΩΤΗΣ	1947
74.	Ευάγγελος ΡΟΜΦΑΙΑΣ	1949
75.	Μαργαρίτης ΡΟΜΦΑΙΑΣ	1932
76.	Αναστασία ΜΑΚΡΗ	1928
77.	Δημήτριος ΤΣΑΤΣΑΛΙΔΗΣ	1945
78.	Δημήτριος ΤΣΙΑΚΛΑΚΙΔΗΣ	1923
79.	Ιωάννης ΚΑΚΑΖΙΑΝΗΣ	1943
80.	Μαρία ΤΙΝΑΝΑ	1960
81.	Στέργιος ΓΚΟΥΓΚΟΥΔΗΣ	1967
82.	Βάιος ΖΑΜΠΑΛΙΚΑΣ	1933
83.	Παγώνα ΚΑΠΑΝΙΑΡΗ	1929
84.	Ιωάννης ΚΑΚΑΖΙΑΝΝΗΣ	1966
85.	Αθανάσιος ΠΡΙΝΤΖΟΣ	1956

Ακριβής μετάφραση του συνημμένου γαλλικού κειμένου
Μεταφράστρια Ε. Παπαμαύρου

Μεταφραστική Υπηρεσία Υπουργείου Εξωτερικών, Αθήνα.

Service des Traductions du Ministère des Affaires Étrangères de la
République Hellénique, Athènes.

Hellenic Republic, Ministry of Foreign Affairs, Translation Service, Athens.